

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΣΩΥΤΕΟΣ

Στῆς κουκουνοριᾶς τὸν ἴσκιο στέκομαι πολλαῖς φοραῖς
Καὶ τῶν χωρικῶν κυττάζω ταῖς ἀπλοῦκαις χαραῖς.

Στὸ νερὸ δέδω μιὰ νέα τ' ἄσπρα χέρια τῆς δροσίζει,
Καὶ 'ς ταῖς ροδοδάφναις ὅλλα τὸ μωρό τῆς νανουρίζει.

'Εκεῖ ἐν ἀπλὸ παιδάκι ρίχνει γρύπο 'ς τὸ ποτάμι.
Χρυσᾶ ψάρια πιάνει ὅλλο παρεκεῖ μὲ τὸ καλάμι.
Κ' ὁ βοσκός μὲ τὴν βοσκὴν του ξαπλωμένος 'ς τὰ λουλούδια
Τὸν αὐλό του σιντροφεύει μὲ ποιμενικὴ τραγούδια.

Πῶς ἐσὺ βοσκὴ δὲν εἶσαι, πῶς βοσκὸς δὲν εἴμ' ἔγώ,
Καὶ μαζὶ σου 'ς τὸ λιβάδι,
Καὶ μαζὶ σου ἀπ' ἀρνάκια τρυφερὰ δὲν ὀδηγῶ
"Ἐνα εὔμορφο κοπάδι;